

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.535 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2004.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. ALLEMAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Grozny. Op 6 augustus 2006 bood uw schoonbroer X hulp aan een vrouw die in een café werd lastiggevallen door militairen. Hij werd geslagen en moest opgenomen worden in het ziekenhuis. Een paar weken later nam X wraak. Hij schoot drie militairen dood op 13 september 2006. Dezelfde dag werden hij en zijn zoon X vermoord en werd zijn vrouw meegenomen. Zij wordt sindsdien vermist. Van uw buurman X vernam u dat nu ook uw man, X (OV X), gezocht werd door de militairen. Hij dook onder in Tchiri-Yurt bij familie en u vertrok met uw kinderen naar uw ouders in Shali.

U verliet Tsjetsjenië op 19 september 2006 en vroeg asiel aan in Polen op 22 september bij de Poolse autoriteiten. U vroeg een tweede keer asiel aan in Polen op 30 augustus 2007 en vernam dat uw man ondertussen in België was. U besloot hem hier te komen vervoegen en vertrok op 24

of 25 december 2007 naar België, waar u op 8 januari 2008 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van een Russisch paspoort.

B. Motivering

[...] Uit uw persoonlijke asielverklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig baseert op de motieven die reeds werden aangehaald door uw echtgenoot X (OV 5.999.030) en dat uzelf geen andere problemen ondervond in Tsjetsjenië (CGVS p. 12). In hoofde van uw echtgenoot werd door het Commissariaat-generaal op 1 maart 2007 reeds een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen op basis van de bedrieglijkheid van zijn verklaringen. Er werd geoordeeld dat zijn recent verblijf in Tsjetsjenië niet geloofwaardig was, waardoor ook geen geloof meer kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen. Aangezien u in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal expliciet bevestigde dat u in de periode van 2001 tot september 2006 heel de tijd met uw echtgenoot hebt samengewoond op hetzelfde adres (CGVS, p. 3) en u zich voor uw asielaanvraag volledig op zijn verklaringen baseert, kan ook aan uw asielaanvraag en uw recent verblijf in Tsjetsjenië bijgevolg geen geloof meer gehecht worden.

Deze vaststelling wordt bovendien nog versterkt door uw uiterst beperkte algemene en recente kennis met betrekking tot uw leefomgeving en door enkele tegenstrijdigheden die hieromtrent werden opgemerkt tussen uw verklaringen en de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u vanaf 2001 tot in september 2006 in de Starosunzhenskayastraat verbleef in Grozny (CGVS p.3). Op de vraag of de rivier Sunzha door de stad Grozny stroomt, antwoordde u verkeerdelijk dat de rivier de stad wel raakt, maar er niet doorheen stroomt en dat er in de stad zelf geen water is (CGVS p.8). Bovendien beweerde u dat de Sunzha niet dicht bij de straat stroomde waarin u woonde (CGVS p.8), wat evenmin overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt niet alleen heel duidelijk dat de Sunzha wel degelijk door de stad Grozny stroomt, maar vooral ook dat de straat waarin u woonde, uitgeeft op de rivier Sunzha. Daarnaast bleef u nog opvallend vaag in uw antwoord op de vraag of er in de laatste periode voor uw vertrek nog naamsveranderingen waren geweest van straten of pleinen in Grozny en of er nog andere veranderingen of renovaties waren die u zich herinnerde. U zei dat het u niet zo interesseerde. U vermeldde dat er nog een gebouw voor de overheid geplaatst was in het centrum, maar dat u niet wist voor welke dienst of waar dit gebouw zich ergens bevond (CGVS p.9). Verder haalde u nog een incident aan in Grozny waarbij twee gezinnen omkwamen omdat de muren van hun huizen bij de renovatie loskwamen en op hen vielen. Toen u gevraagd werd waar en wanneer dit juist gebeurde, bleek echter uit uw antwoord dat u het slechts gehoord had in Polen van nieuwkomers en dat u dus zelf niet aanwezig was toen dit gebeurde (CGVS p.9).

De originele documenten die u voorlegde tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal en waarmee u alsnog uw recent verblijf in Tsjetsjenië trachtte te staven, zijnde een bewijs van woonst dd 9/3/2007 en een handgeschreven bewijs dat uw kinderen Khava en Adam school liepen tot 2006 in Grozny, kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen. U kon betreffende de oorsprong van deze documenten of de manier waarop deze documenten in België waren geraakt immers geen duidelijke informatie verschaffen. U wist enkel dat een vriend van uw man deze documenten had toegestuurd, maar u wist niet wanneer of hoe. Meer nog, u zei dat het u niet interesseerde en zou er dan ook geen vragen over gesteld hebben (CGVS p.5-6), wat wel erg merkwaardig is aangezien deze documenten ook úw asielaanvraag aanbelangen. Bovendien kan uit de gegevens op deze documenten en uit jullie verklaringen afgeleid worden dat zij pas werden opgesteld en toegestuurd na uw vlucht uit Tsjetsjenië en na de tweede asielaanvraag van uw echtgenoot. Van een kandidaat-vluchteling mag echter verwacht worden dat hij reeds van bij de aanvang van zijn asielaanvraag op eigen initiatief alle documenten voorlegt aan de bevoegde autoriteiten die noodzakelijk zijn ter staving van zijn asielaanvraag. Het laattijdig aanbrengen van documenten en het feit dat zij werden opgemaakt na uw vertrek uit de Russische Federatie, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze documenten.

Daarenboven is het ook opmerkelijk dat u er wél in slaagde om bovenstaande documenten te laten toesturen naar België, maar niet het Russisch paspoort noch een kopie hiervan van uw echtgenoot, dat hij volgens zijn verklaringen thuis achtergelaten had (CGVS Muslim 1e AA p.3).

Verder dient te worden opgemerkt dat u er evenmin in slaagde uw eigen intern Russisch en internationaal paspoort neer te leggen ter staving van uw recent verblijf in Tsjetsjenië. Alhoewel u stelde deze twee paspoorten, samen met de geboorteaktes van uw kinderen, meegenomen te hebben bij uw vertrek uit Tsjetsjenië, blijkt uit uw verklaringen dat uw internationaal paspoort in Polen achterbleef en dat u het niet teruggevraagd hebt omdat u dacht dat u het toch niet zou terugkrijgen als u uw asielprocedure niet officieel had stopgezet (CGVS p.5). Uw Russisch paspoort zou u kwijtgeraakt zijn in Duitsland toen u daar uw documenten van plaats had verwisseld en u naar eigen zeggen uw coördinatie kwijt was (CGVS p.4). Het is evenwel merkwaardig dat u wel de geboorteaktes van uw kinderen kon voorleggen in België. Op de vraag waarom u uw documenten dan juist van plaats had verwisseld en niet had samengehouden, kon u echter geen sluitend antwoord geven.

Tenslotte dient nog gewezen te worden op enkele onlogische elementen in uw verklaringen, die uw algehele geloofwaardigheid verder ondergraven. Zo verklaarde u dat u meteen naar uw familie in Shali vertrok nadat u van uw buurman X hoorde dat uw man gezocht werd. Zes dagen later verliet u met uw kinderen het land zonder te weten waar uw man zich op dat moment bevond of wat hij van plan was te doen. Uw vader zou vervolgens enkel voor u een internationaal paspoort geregeld hebben, en niet voor uw man. Voorgenoemde vaststellingen zijn dan ook op zijn minst merkwaardig te noemen, te meer daar het voornamelijk uw man was die op dat moment gezocht werd en u zelf toen nog geen persoonlijke problemen ondervond. Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat u gedurende een periode van ongeveer een jaar, sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië in september 2006, helemaal niets meer van uw echtgenoot hoorde en u pas in Polen zou vernomen hebben dat hij zich in België bevond.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en na afweging van alle elementen in uw dossier kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met uw recent verblijf in Tsjetsjenië. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u verklaarde gekend te hebben en om dewelke u verklaarde de Russische Federatie verlaten te hebben.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas, namelijk uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot en die van uw kinderen en uw huwelijksakte, bevatten enkel persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Het medisch attest van 2003 dat u voorlegt, betreft een medische ingreep die u in die periode onderging. Deze documenten bevatten verder echter geen enkele verwijzing naar de door u aangehaalde problemen, noch naar uw recente verblijfssituatie in Tsjetsjenië en kunnen voorgaande conclusie bijgevolg niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 20 mei 2008 een schending aan van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. Verzoekster werkt niet uit hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 52 schendt. Bijgevolg heeft verzoekster geen middel.

De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekster valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., X, nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., X, nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht

2.3. Verzoekster voert in haar verzoekschrift (zie p. 4) aan dat *“het Commissariaat al te kort door de bocht gaat waar de procedure van verzoeksters echtgenoot wordt aangehaald om de geloofwaardigheid van haar relaas te beoordelen.”*

Verzoekster is van mening dat haar asielaanvraag niet kan beoordeeld worden aan de hand van *“procedurele ontwikkelingen die hebben geleid tot de afwijzing van de aanvragen van haar echtgenoot.”*

Zij wijst er op dat haar leven tijdens de laatste jaren chaotisch en verwarrend is verlopen en dat dit een weerslag heeft op de wijze waarop zij zich bepaalde zaken herinnert.

Met betrekking tot de documenten stelt zij dat zij als vrouw vertrouwen heeft in haar echtgenoot en hem niet telkenmale ter verantwoording te hebben geroepen wanneer hij deze of gene documenten in zijn bezit krijgt. Dat bepaalde documenten pas na haar vlucht werden opgesteld hoeft volgens haar, ook geen bezwaar te zijn gezien ook in België *“officiële documenten niet geantidateerd worden”*.

Verder vindt verzoekster het *“utopisch”* dat de Commissaris-generaal verwacht dat reeds van bij de aanvang van de asielaanvraag alle documenten worden voorgelegd, aangezien een vluchteling normaliter niet op voorhand op de hoogte is van de vereiste documenten ter staving van een asielaanvraag.

2.4. De Raad stelt vast dat de stelling van verzoekster dat de asielaanvraag van haar echtgenoot werd verworpen omwille van *“procedurele ontwikkelingen”* onjuist is.

Diens asielaanvraag werd bij beslissing van 27 februari 2007 door de Commissaris-generaal – het beroep bij de raad van State werd op 2 oktober 2007 verworpen- bedrieglijk bevonden omwille van een gebrek aan kennis over zijn beweerde woonplaats en over gebeurtenissen ten tijde van diens beweerde verblijf in Grozny.

Uit het administratief dossier van verzoekster blijkt dat zij haar asielaanvraag steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot, Muslim Dzhamalov. Hij werd gezocht door militairen; hij dook onder en verzoekster verliet in september 2006 Tsjetsjenië. Toen zij in Polen vernam dat hij in België was, kwam zij hem hier vervoegen.

De Commissaris-generaal stelt aldus terecht dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op de motieven aangehaald door Muslim Dzhamalov.

Het verzoekschrift stelt (zie p. 2) : *“Na het wedervaren van haar schoonbroer waren verzoekster en haar echtgenoot door deze gebeurtenissen danig onder de indruk. Ze vingden bovendien op dat de kans heel groot was dat ook verzoeksters echtgenoot iets ging overkomen. Hierop namen ze de beslissing om niet langer in Grozny te blijven. Ze besloten om beiden het land te ontvluchten gezien hun nauwe persoonlijk band (ze zijn immers gehuwd)...”*

Het asielrelaas van verzoekster is gegrond op de gebeurtenissen door haar echtgenoot ingeroepen.

De Commissaris-generaal kon de weigering van verzoeksters asielaanvraag gronden op het relaas van haar echtgenoot.

Wat betreft verzoeksters opmerking dat haar leven de "laatste jaren chaotisch en verwarrend" is verlopen, moet worden vastgesteld dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist noch weerlegt; deze blijven bijgevolg staande.

De Raad is van mening dat een onwetendheid van verzoekster over een rivier die dicht in de buurt van haar beweerde woonplaats –de straat waarin zij beweerde te wonen, gaf uit op de rivier- stroomde, niet kan worden vergoelijkt door het opperen van een "verwarrende periode". Er mag worden verwacht dat dergelijk feit correct kan worden weergegeven.

Ook de overige onwetendheden in haar hoofd worden niet betwist, evenmin de overige vaststellingen omtrent deze onwetendheden, namelijk onder meer de desinteresse van verzoekster.

Ook omtrent de documenten worden de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist.

De Raad neemt niet aan dat bedoelde documenten pas na vertrek van verzoekster in authentiek werden opgemaakt terwijl haar echtgenoot er daarentegen tijdens de loop van zijn procedure niet in slaagde om deze documenten te laten opmaken en te doen toekomen aan de asielinstanties.

De mogelijkheid van toezending van bedoelde stukken zet trouwens de afwezigheid van toezending en voorlegging van het paspoort van haar echtgenoot in de verf in acht genomen dat op elke asielzoeker de plicht rust om alle stukken voor te leggen die relevant zijn voor de behandeling van zijn zaak, wat zeker het geval is voor een paspoort.

2.5. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE